

Το κουτσό αρκουδάκι

Πρόγραμμα ευαισθητοποίησης παιδιών
προσχολικής ηλικίας απέναντι στην
διαφορετικότητα

ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ Ξάνθης

2011

Το κουτσο αρκουδάκι

Κ.Ε.Κ.Υ.Κ.Α.ΜΕ.Α. Ροδόπης

Κείμενο: Βίβη Ζήβα • Εικονογράφηση: Άννα Παπαλεξάνδρου

Κομοτηνή 2011

Σ' ένα δάσος, μια φορά και έναν καιρό, όπου τα πουλάκια τιτίβιζαν χαρούμενα, τα ζωάκια έπαιζαν ευτυχισμένα, τα λουλούδια άνθιζαν συνεχώς και τα ποταμάκια κυλούσαν ήρεμα, ζούσε μια οικογένεια αρκούδων.

Ο μπαμπάς Αρκούδος, η μαμά Αρκούδα και το παιδάκι τους, ο μικρός Μίκος. Η οικογένεια χαιρόταν την κάθε στιγμή που περνούσε, από το πρωί που θα ξυπνούσαν έως το βράδυ που θα κοιμόντουσαν.

Κάθε πρωί ο μπαμπάς Αρκούδος σηκωνόταν και έλεγε με τη βαριά φωνή στη γυναίκα του:

— Καλημέρα! Πώς νιώθεις σήμερα;

— Καλημέρα! Είμαι πολύ καλά, λέει η μαμά Αρκούδα. Πάω να ξυπνήσω τον Μίκο και να ετοιμάσω πρωινό. Θα έρθεις να με βοηθήσεις;

— Βεβαίως, απαντά ο μπαμπάς Αρκούδος.

Μετά από λίγη ώρα βρίσκονται όλοι γύρω από το τραπέζι και πίνουν το γάλα τους, μαζί με ψωμί και μέλι. Στη συνέχεια ο μπαμπάς Αρκούδος φεύγει για τη δουλειά του, η μαμά Αρκούδα έχει πολλά να κάνει στο σπίτι και ο μικρός Μίκος **πάει σχολείο.**

— Γεια σας λέει ο μπαμπάς Αρκούδος στη γυναίκα και στο γιο του και τους δίνει από ένα φιλί.

— Γεια! Λέει και ο Μίκος και φεύγει τρέχοντας.

...θε κιάλας το μεσημέρι. Η οικογένεια μαζεύεται για το
...ό. Ύστερα ετοιμάζονται για το μεσημεριανό ύπνο. Το από-
...όλοι είναι ξεκούραστοι, οπότε ο μπαμπάς Αρκούδος με
...μά Αρκούδα ασχολούνται με τον κήπο όπου καλλιεργούν
...α φασόλια, ντομάτες και άλλα λαχανικά. **Τα απόγευμα**
η αγαπημένη ώρα του Μίκο, επειδή τρώει ένα με-
κομμάτι κέικ και πηγαίνει με τους φίλους του να
...

Έτσι περνούσε ο καιρός
για την οικογένεια Αρκούδων,
ώσπου ο Μίκος άρχισε να θέ-
λει να έχει αδελφάκι όπως είχαν
και οι φίλοι του. Η επιθυμία
του έγινε πραγματικό-
τητα, όταν ένα πλιό-
λουστο πρωινό, οι γονείς
παρουσίασαν το νεογέν-
ετο αδελφάκι του, τον **Κανέλλο**.
Ο Μίκος δε μπορούσε
να κρατηθεί από τη χαρά του!

...σε να φωνάζει ενθουσιασμένος:

— **Έχω αδελφάκι! Έχω αδελφάκι!**

Γιορτή έγινε εκείνη την ημέρα στο
...των Αρκούδων με μπαλόνια, σερπαν-
...τούρτες και ό,τι άλλο μπορείτε να φε-
...στείτε! Φίλοι - Συγγενείς - Γείτονες ήρθαν να δουν τη
...κρό Κανέλλο, να συγχαρούν την οικογένεια και να φέ-
...τα **δώρα** τους.

Ο χρόνος περνούσε και ο Κανέλλος μεγάλωνε μέσα στην ευτυχία και τη χαρά. Οι γονείς άρχισαν να παρατηρούν στον αγαπημένο τους Κανέλλο ότι το ένα από τα τέσσερα ποδαράκια του, το πίσω αριστερά δεν μεγάλωνε σαν τα υπόλοιπα. Δυσκολευόταν ο Κανέλλος να περπατήσει γρήγορα και να τρέξει. Όταν η οικογένεια πήγαινε βόλτα να μαζέψει βατόμουρα ή άλλα φρούτα του δάσους ο Κανέλλος έμενε πίσω, τελευταίος και κουρασμένος. Έλα πιο γρήγορα του φώναζαν οι γονείς!

— Προσπαθώ, αλλά δυσκολεύομαι φώναζε από μακριά ο Κανέλλος. Έγινε αυτό μερικές φορές και ο μπαμπάς Αρκούδος και η μαμά Αρκούδα αποφάσισαν να τον πάνε στο γιατρό που ειδικεύεται για τα προβλήματα στο σώμα μας και δίνει απαντήσεις.

Την άλλη μέρα το πρωί, ο μπαμπάς Αρκούδος, η μαμά Αρκούδα και ο Κανέλλος βρίσκονται στο ιατρείο του κ. Λαγού του γιατρού.

— Βλέπετε κ. Λαγέ, λένε οι γονείς, ο μικρός μας έχει δυσκολία στο περπάτημα. Θα τον εξετάσετε και θα μας πείτε τι έχει; Αφού τον εξέτασε ο κ. Λαγός απαντά:

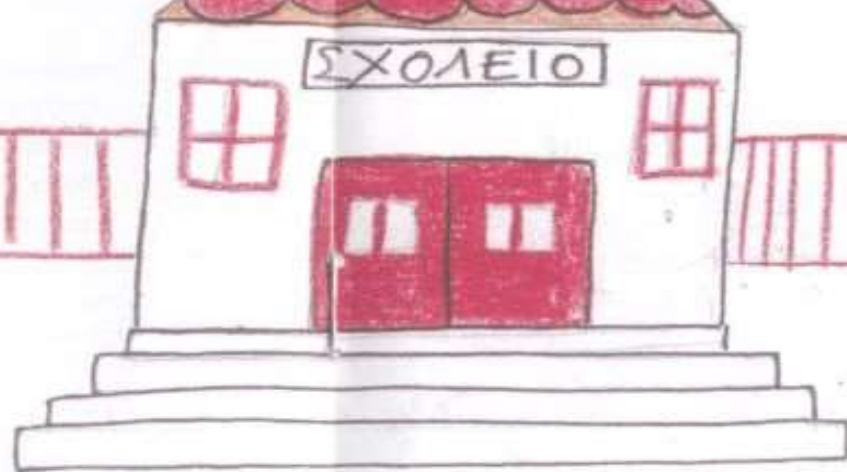
— Ο μικρός Κανέλλος, είναι υγιής. Όλο του το σώμα κινείται και εργάζεται φυσιολογικά. Υπάρχει όμως κάτι που χρειάζεται προσοχή. Είναι το ποδαράκι του, το πίσω αριστερά, το οποίο **δεν μεγαλώνει**. Η ιατρική δεν μπορεί να βοηθήσει σε αυτή την περίπτωση. Ωστόσο, τα άλλα τρία ποδαράκια είναι υγιέστατα και ο Κανέλλος θα μεγαλώσει με τις ικανότητες που έχουν όλοι οι υπόλοιποι. Αξίζει ο Κανέλλος την αγάπη και τον έπαινο όλων. Οι γονείς ήρθαν ανάμικτα συναισθήματα. Χαράς, επειδή ο Κανέλλος δεν είχε τίποτα σοβαρό, αλλά και λύπης, γιατί το ποδαράκι του δε θα μεγάλωνε κανονικά. Ήταν όμως και οι δύο γονείς πεπεισμένοι πως **ο Κανέλλος θα τα καταφέρει στη ζωή του**. Οι γονείς ευχαρίστησαν το γιατρό, η οικογένεια Αρκούδων γύρισε σπίτι. Στο σπίτι τους περίμενε όλο αγωνία ο Μίκος για να ακούσει την γνωμάτευση του γιατρού.

— Τι έγινε; Τι έγινε; φώναζε.

Οι γονείς τον ενημέρωσαν για την απάντηση του γιατρού. Ο Μίκος χάρηκε που ο αδελφός του δεν αντιμετωπίζει κάτι σοβαρό, γιατί έτσι θα μπορούν να συνεχίσουν να παίζουν μαζί και να έχουν την αγάπη μεταξύ τους **θα ξεπεράσουν όλα τα εμπόδια**.

Έπειτα από λίγες ημέρες, θα ανοίγει το σχολείο. Ήταν η πρώτη φορά που ο Κανέλλος θα πήγαινε. Πρωί νια ο Κανέλλος ξεκινά με τον αδελκάν ντυθεί, πλύνει το πρόσωπό τους και ήπιαν γάλα με ψωμί και μέλι. Η χαμογελαστή η κ. **Κουκουβάγια**

παιδιά! Είπε με ένα τεράστιο χαμόγελιασε.

! Είπαν τα δύο παιδιά με ένα στόμα θίσουν στις θέσεις που τους είπε η

γαινε ο Μίκος και ακολουθούσε ο παιδιά που ήταν στο σχολείο πρόσελος δεν πατούσε καλά στα τέσσερα ροχισαν να σχολιάζουν μεταξύ τους; αυτός ο Αρκούδος δεν μπορεί να ή! **Χα! Χα!** Δεν μπορεί! Δεν μπορεί **Χα!! Χα!!**

Ο Κανέλλος κατέβασε το κεφάλι και όσο γρηγορότερα γινόταν πήγε να καθίσει. Εκείνη την ημέρα, δεν σηκώθηκε από την θέση του, παρόλο που ο αδελφός του, του φώναζε να πάει να παίξει. Μάλιστα, ο Κανέλλος ήθελε **να βάλει τα κλάματα και να εξαφανιστεί!** Ένωθε πολύ άσχημα. Οι συμμαθητές του τον κοροϊδεύαν, ο πολυαγαπημένος του αδελφός είχε εξαφανιστεί παίζοντας και μες στην τάξη αυτός ήταν **μόνος του**. Κανείς μαζί του. Ούτε η δασκάλα με το ωραίο χαμόγελο. Επιτέλους ήρθε η ώρα να φύγουν. Φτάνοντας στο σπίτι πέφτει στην αγκαλιά της μαμάς του και κλαίει για ώρα. Η μαμά Αρκούδα κατάλαβε τι είχε συμβεί και αρχίζει να τον καϊδεύει απαλά και να του ψιθυρίζει:

— Είσαι **μοναδικός** γιέ μου, για εμάς και για όλους. Σ' αγαπάμε πολύ! Είσαι **ξεχωριστός**, επειδή είσαι εσύ, ο Κανέλλος μας, το μικρό μας αρκουδάκι. Ίσως το ποδαράκι σου να μην μεγαλώνει, ωστόσο είναι χιλιάδες τα πράγματά που μπορείς να κάνεις. Μπορείς να δεις τη φύση γύρω σου, μπορείς να ακούσεις τα πουλάκια που κελαηδάνε, μπορείς να νιώθεις το νερό που κυλάει στο σώμα σου και τόσα τόσα άλλα!

Ο Κανέλλος παρηγορήθηκε με την αγκαλιά και τα λόγια της μαμάς του και επειδή είχε κουραστεί από όλα όσα συνέβησαν, πήγε για ύπνο. Πριν κοιμηθεί έδωσε υπόσχεση στον εαυτό του.

«Κανέλλο» είπε «δεν θα το βάλεις ξανά κάτω! Θα προσπαθήσεις να είσαι δυνατός και κανείς ποτέ δε θα σε ξανακοροϊδέψει».

Ξύπνησε ο Κανέλλος το απόγευμα, ανανεωμένος και ευδιάθετος! Αφού έφαγε το κέικ του, αποφάσισαν να βγουν με τον αδελφό του τον Μίκο να παίξουν.

Σε λίγο παρουσιάζεται η παρέα από το σχολείο. Ο Ρίκο ο Σκίουρος, ο Κλεό ο Κούνελος, η Άλι η Αλεπού και ο Μπο ο Βάτραχος. Η καρδιά του Κανέλλου αρχίζει να χτυπά δυνατά και γρήγορα.

— Τι θα αρχίσουν να λένε; Μήπως πάλι θα κοροϊδέψουν; λέει από μέσα του.

Καθώς πλησιάζουν ακούγονται δυνατά να λένε:

— Μίκο έλα να παίξουμε! Πάμε στο ποτάμι για βουτιές! Τον αδελφό σου, όμως δεν τον θέλουμε!

— Τι να κάνουμε κάποιον που δεν τρέχει γρήγορα και είναι τόσο αργός, σαν την κ. Αργούλα την χελώνα;

— Διώξε τον πίσω στην μαμά του!!! **Xa!! Xa!!**

Ο Μίκος παρασύρθηκε. Δεν ήθελε να χάσει την παρέα τους, τους ακολούθησε και ο Κανέλλος πήρε τον δρόμο για το σπίτι. Καθώς γύριζε, ξεκίνησαν να πέφτουν φιλές-φιλές σταγόνες βροχής. Καθώς η ώρα περνούσε, η βροχή γινόταν ολοένα και πιο δυνατή. Ο Κανέλλος γνώριζε πως όταν έβρεχε το ποτάμι φούσκωνε και όποιος ήταν μέσα κινδύνευε να πνιγεί. Σκέψεις άρχισαν να τριγυρίζουν στο μυαλό του. Να συνεχίσει για το σπίτι του, όπου τον περίμεναν οι γονείς που τον αγαπούσαν ή να γυρίσει και να πάει στο ποτάμι, όπου ίσως κινδύνευαν ο αδελφός και οι συμμαθητές του;

μεσημέρι πριν κοιμηθεί ό
και αποφάσισε να γυρίσει
Η βροχή γινόταν ολοένα
Κανέλλος έτρεχε όσο το δ
Επιτέλους φτάνει στο πο
Μπο τον βάτραχο, ο οποί
σκεται έξω και εξαφανίζε
να προστατευτεί από την
ωστόσο δεν μπορούσαν
Σκίουρος, ο Κλεό ο Κούνε
και ο Μίκος ο αδελφός
νερό φωνάζοντας:

— Βοήθεια!!! Βοήθεια!!!

Σε μια στιγμή βλέπουν
τελευταία τους ελπίδα. Αρχ

— **Βοήθεια Κανέλλο**

Ο Κανέλλος γρήγορα
και χοντρό κορμό δέντρου
ήταν, ρίχνει το μισό κορ
ενώ το άλλο μισό ήταν
ο Ρίκο, ο Κλεό και η Άλι β
κορμό που ήταν μέσα στ
μένοι πάνω του, ο Κανέ
στη στεριά. Η αγωνία του
Ο αδελφός του βρισκότε
Έπρεπε ο ίδιος να μπει κ
Ο Μίκος είχε κουραστεί
είχε άλλες δυνάμεις. Χωρ

Κανέλλος μπαίνει στο

Αφού όλοι ήταν ασφαλείς, ένας-ένας με τη σειρά του, άρχισε να ζητάει συγγνώμη από τον Κανέλλο για τη συμπεριφορά του.

— **Συγγνώμη**, είπε ο Μίκος, ο αδελφός του.

— **Συγγνώμη**, είπε ο Ρίκο, ο σκίουρος.

— **Συγγνώμη**, είπε ο Κλεό, ο κούνελος.

— **Συγγνώμη**, είπε η Άλι, η αλεπού.

Και όλοι μαζί με ένα στόμα:

— Μας θέλεις για φίλους σου; Ήσουν πολύ καλός μαζί μας, αν και εμείς δεν σου φερθήκαμε σωστά. Είσαι και ο πρώτος!!

Σε λίγο εμφανίζεται ο Μπο ο βάτραχος. Ζητάει συγγνώμη από τους φίλους του, που δεν τους βοήθησε, καθώς και από τον Κανέλλο που του συμπεριφέρθηκε άσχημα.

Ο Κανέλλος εκτίμησε τα λόγια όλων και τους συγχώρησε. Από τότε έγιναν αχώριστοι φίλοι και το γιόρτασαν με τραγούδια, φαγητό, γλυκά και πολλά δώρα ο ένας προς τον άλλο.

Δεν σας είπα! Ο Κανέλλος δεν άφησε κανέναν να τον ξανακοροϊδέψει, γιατί γνώριζε πως ήταν **ξεχωριστός**, με μοναδικά **χαρίσματα** και **καλή καρδιά!**

Το παραμύθι έγραψε η Επισκέπτρια Υγείας Βίκυ Ζήβα του ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ (Κέντρο Εκπαίδευσης Κοινωνικής Υποστήριξης και Κατάρτισης Ατόμων με Αναπηρία) ν. Ροδόπης, στο πλαίσιο ενημέρωσης - ευαισθητοποίησης της προσχολικής ηλικίας.

Το παραμύθι εικονογράφησε η ζωγράφος Άννα Παπαλεξάνδρου, συνεισφέροντας στην ευαισθητοποίηση για την ισότιμη συμμετοχή στην κοινωνία των ατόμων με αναπηρία.

Η επιμέλειά του έγινε από όλη την επιστημονική ομάδα του ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ ν. ΡΟΔΟΠΗΣ.

